

РЕШЕНИЕ

№ 4982

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.07.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3956** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С Решение от 05.03.2013 г., постановено по н.а.х. дело №3719/2012 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 2-ри състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 23-2304357/07.11.2011 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда-Софийска област“-С., с което на Г. М. Т., с ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], общ. П., [улица], в качеството му на управител на [фирма]. ЕИК:[ЕИК], за нарушение на чл.15 от ЗЗБУТ, на основание чл.413, ал.1 от КТ, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от Г. М. Т., заедно с потвърденото с него НП. Релевираното касационно основание е за нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, аргументирано в жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от адв.Д., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт С., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава становище за основателност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието

на атакуваното решение с процесуалните изисквания, за които следи служебно и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, но по различни от изложените в нея доводи, с които е аргументирано наведеното касационно основание за нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.1, вр.ал.2 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН:

С потвърденото с оспореното решение НП, касаторът е санкциониран за това, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 14.09.2011 г., на място- в обект: „предприятие за дамска конфекция", находящ се в [населено място], [улица] № 24, стопанисван от „П. Б." О., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ул. „С." № 24, представлявано и управлявано от него, в качеството му на негов управител и по документи на 26.09.2011г. и на 27.09.2011 г.- в сградата на Д„ИТСО"- С., било установено, че не е подал за [фирма]. ЕИК:[ЕИК], годишна декларация в териториалната Дирекция „Инспекция по труда", по адрес на регистрация на предприятието, в законоустановения срок-до 30 април на 2011 г. Видно от справка, направена в реално време, от оправомощено лице на Дирекцията, в дружеството е имало лица, назначени на трудов договор към 2010 г. От направената справка в публичния регистър на ИА „Г." С., за подадени декларации по чл. 15 от ЗЗБУТ, било установено, че Г. М. Т. не е подал в законоустановения срок същата.

Така описаното от фактическа страна е квалифицирано в АУАН и в НП като нарушение на чл.15 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд/ ЗЗБУТ/, за което на основание санкционната разпоредба на чл.413, ал.1 от КТ на касатора е наложено административно наказание „глоба" в максимално установения размер- 500 лева.

ЗЗБУТ:

„Чл. 14.

(1) (Доп. - ДВ, бр. 76 от 2005 г., изм. и доп., бр. 40 от 2007 г., изм., бр. 7 от 2012 г.) Юридическите и физическите лица, които самостоятелно наемат работещи, юридическите и физическите лица, които ползват работещи, предоставени им от предприятие, което осигурява временна работа, както и лицата, които за своя сметка работят сами или в съдружие с други, са длъжни да осигурят здравословни и безопасни условия на труд във всички случаи, свързани с работата, както на работещите, така и на всички останали лица, които по друг повод се намират във или в близост до работните помещения, площадки или места.

Чл. 15. (И. и доп. - ДВ, бр. 18 от 2003 г., изм., бр. 108 от 2008 г.)

(1) (Доп. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) Лицата по чл. 14, ал. 1, с изключение на тези, които за своя сметка работят сами, подават годишна декларация в териториалната дирекция "Инспекция по труда" по адреса на регистрация на предприятието в срок до 30 април на следващата година."

КТ:

„Чл. 413. (И. - ДВ, бр. 100 от 1992 г., бр. 2 от 1996 г., бр. 25 от 2001 г.)

(1) (И. - ДВ, бр. 108 от 2008 г.) Който наруши правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труда, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с глоба в размер от 100 до 500.

(2) (И. - ДВ, бр. 48 от 2006 г., бр. 108 от 2008 г., бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г.) Работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

§ 1, т.5 от ДР "Длъжностно лице" е работник или служител, на когото е възложено да упражнява ръководство на трудовия процес в предприятието, в неговите поделения и низови звена, както и работник или служител, който изпълнява работа на специалист във функционалните и обслужващите звена на предприятието."

Субект на задължението по чл.15, ал.1 от ЗЗБУТ са лицата по чл.14, ал.1 от същия закон, сред които управителите на дружеството-работодател не са. Само на това основание, като издадено в нарушение на приложимия материален закон, НП е подлежало на отмяна. Въззивната инстанция не е могла да преквалифицира нарушението от такова по чл.413, ал.1 в такова по чл.413, ал.2 от КТ, тъй като последното е по-тежко наказуемо.

Отделно от това, с оглед на очертаните в съдържанието на разпоредбата кумулативно признаци, качеството „длъжностно лице” по смисъла на КТ може да има само лице, което: 1.се намира в трудово правоотношение с работодателя- „работник или служител”; 2. на същото следва да е възложено упражняването на ръководството на трудовия процес и 3. да е адресат на задължението, вменено с нарушената разпоредба, съответно-задължението да се включва в обхвата на възложеното му ръководство на трудовия процес. В случая наличието на тези предпоставки не е обосновано в обстоятелствената част на АУАН и НП, а още по-малко са налице доказателства, които да ги установяват по несъмнен и безспорен начин.

Съгласно чл.141, ал.1 и ал.7 от Търговския закон, управителят на О., какъвто е касаторът, организира и ръководи дейността на дружеството съобразно закона и решенията на общото събрание, като отношенията между дружеството и управителя се уреждат с договор за възлагане на управлението. Няма пречка отношенията между управителя и дружеството да са уредени като трудови, но административнонаказващият орган не го твърди и не ангажира доказателства в тази насока. Само при изследване естеството на сключения между дружеството и управителя договор, с който същият е натоварен да управлява предприятието на търговеца, може да се установи действителната воля на подписалите го страни-типичен мениджърски договор, с който се поема задължение да се управлява едно търговско предприятие и да се представлява лицето, което е негов собственик срещу възнаграждение или трудов договор, с посочено място и характер на възложената работа-ръководство на трудовия процес, което да включва в обхвата си процесното задължение. Административнонаказателна отговорност не може да се ангажира с НП въз основа на непредявено фактическо и юридическо обвинение; същата не може да почива на предположения, на несигурни и колебливи изводи за наличието на признаците, очертаващи извършеното нарушение от обективна и субективна страна, включително и относно качеството субект на конкретното административно нарушение.

С оглед на изложените съображения, като е потвърдил НП, вместо да го отмени, СРС е постановил незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.1, предл. 2-ро и чл. 222, ал.1 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 05.03.2013 г., постановено по н.а.х. дело №3719/2012 г. по описа на Софийски районен съд, вместо което постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2304357/07.11.2011 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда-Софийска област“-С., с което на Г. М. Т., с ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], общ. П., [улица], в качеството му на управител на [фирма]. ЕИК:[ЕИК], за нарушение на чл.15 от ЗЗБУТ, на основание чл.413, ал.1 от КТ, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: